

man sikkert ikke er forberedt paa at modtage dem i denne Henseende. Jeg tænker f. Eks. paa en saadan lille By som Vordingborg. Der ere Forholdene vist ikke af en saadan Beskaffenhed, at man kan magte den Belægning, som kan ventes, naar Garnisonen henflyttes dertil. Men det hører ogsaa til den Slags Spørgsmaal, som nærmere kunne overvejes og sikkert ville blive nærmere undersøgte i et Udvalg. Der staaer i Lovforslaget, at der skal anvendes 50,000 Kr. til Inventar. Jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Minister, om der her menes alt Inventar, eller om der muligvis senere kommer Regninger ind ad Døren ud over dette Beløb vedrørende Inventaret. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget, fordi jeg mener, vi have en uafviselig Pligt til at sørge for gode hygiejniske Forhold for det indkaldte Mandskab.

Rørdam: Da jeg af Marineministeriet har været tilforordnet som Medlem af den Kommission, der har haft denne Sag til Undersøgelse, vil det neppe forundre, at jeg anbefaler dette Lovforslag, da jeg har været enig med Kommissionen om, hvorledes det burde udarbejdes. Jeg har desuden en særlig Grund til at anbefale det, idet jeg som Militærlæge særlig har med disse Sager at gøre og i en Del Aar har været Servicechef paa Garnisonssygehuset for Marinens Afdeling og derved har haft Lejlighed til at lære de Forhold at kende, som her omtales. Der er en Betragtning, som jeg synes, man altid maa gøre gældende overfor militære Patienter, og det er den, at de ere anderledes stillede end andre Patienter, idet de blive beordrede ind paa et bestemt Hospital og blive behandlere af bestemte Læger; de kunne ikke saaledes som andre Patienter frit vælge, hvor de ville lægge sig ind, og hvem de ville behandles af. Derfor synes jeg, at Samfundet har en Pligt til at gøre Forholdene saa gode for dem som muligt, og i denne Henseende er der ikke saa lidt tilbage at ønske. Derfor haaber jeg, det vil gaa saaledes med dette Forslag, at selv om man af politiske Grunde ikke mener at burde give denne Regering Bevillinger, der paa en eller anden Maade kunne kaldes Militærbevillinger, vil man alligevel sige: Hvad man end mener om vor Forsvarsordning, have vi en Forpligtelse til at sørge for, at de unge Mennesker, der blive kaldte ind som værnepligtige, komme til at leve under saadanne Forhold, at de ikke lide Skade ved det. Og de Hospi-

talsforhold, der i Øjeblikket eksistere, ere af den Art, at dette Krav ikke opfyldes. Hvis de Herrer havde set disse Forhold paa saa nært Hold, som jeg har set dem, og havde set, hvor overbelagt Hospitalet tidt er, og havde set, hvorledes man Vinterdage undertiden har været nødt til at anbringe Folk i Døckerske Filttelte, som meget daarligt kunne opvarmes tilstrækkeligt, saa vilde de se, at her virkelig er et Forhold, som der bør gøres noget ved, og som ikke kan blive ved at bestaa i Længden.

Nu er der her stillet Forslag til en Ordning, gaaende ud paa at opføre et særligt Hospital for Søværnet i en Fløj af Søkvæsthuset. Dette Forslag har været Genstand for nogen Kritik, særlig fra den ærede første Talers Side, der mente, at der maaske kunde træffes forskellige andre Ordninger. Jeg vil hertil sige, at jeg tror, det har sine Fordele, at Søværnet har sit eget Hospital, og at dette Hospital kommer til at ligge saa nær Orlogsværftet som muligt. Orlogsværftets Drift, særlig som det efterhaanden gaar fremad, medfører paa forskellige Omraader, at der kommer ikke saa faa Mennesker til Skade mellem Aar og Dag derude, og det er en betydelig Fordel, at disse Patienter have noget nærmere til Hospitalet, saaledes at de ikke skulle udstaa en lang Transport. Dette Hospital frembyder ogsaa Fordele paa mange andre Maader; det kommer til at ligge meget bekvemt for Skibe ude fra Søen, idet de kunne sejle lige dertil. Det er de Fordele, der kunne fremhæves ved et særligt Marinehospital foruden forskellige andre Ting, som kunne tale derfor. Selvfølgelig er der ogsaa Ting, som kunne tale for at have et Fælleshospital, men der vilde, særlig under de nuværende økonomiske Forhold, neppe være nogen Udsigt til, at Rigsdagen vilde bevilge 4—5 Mill. Kr. til Opførelse af et stort, nyt Militærhospital.

Jeg tror ikke, der er nogen som helst Mulighed for, saaledes som den første ærede Taler mente, at omdanne det gamle Garnisonshospital i Rigensgade. Pladsforholdene ere sikkert for indskrænkede og Hospitalet i det hele taget i en saadan Forfatning, at det neppe kan betale sig at anvende mange Penge paa en Omdannelse. Jeg tror, at den foreslaede Ordning afhjælper et Savn, og den præjudicerer intet som helst med Hensyn til Fremtiden. Hvis man anskaffer 100 Pladser mere, vil det nuværende Garnisonssygehus i alt Fald foreløbig faa saadanne Pladsforhold, at